

Βιβλίο από τον τόπο σου

Μένης Κουμανταρέας Οι αλεπούδες του Γκόσπορτ

Εκδόσεις: Κέδρος
Σελ.: 236

Πρόκειται για το πρώτο και αδημοσίευτο ως τις μέρες μας μυθιστόρημα του γνωστού συγγραφέα. Η εξέλιξη λοιπόν διαδραματίζεται στην Αγγλία και συγκεκριμένα στον παραθαλάσσιο οικισμό του Γκόσπορτ. Ένας νεαρός μεταβαίνει στο παραθαλάσσιο αυτό μέρος προκειμένου να βελτιώσει τα αγγλικά του. Εκεί γνωρίζεται με μια ομάδα νεαρών, επίσης, ατόμων, αγοριών και κοριτσιών. Μέσα από αυτή τη συνένωση προκύπτουν και τα πρώτα ζητήματα του έρωτα και της φιλίας.

Γιώργος Μανιώτης

Τώρα

Εκδόσεις: Ψυχογιός
Σελ.: 340

Στην πρώτη της εκπομπή στην τηλεόραση με τίτλο «Οικογενειακό τραπέζι» η δημοσιογράφος φιλοξενεί τη δική της οικογένεια. Με την ώρα του ο καθένας απαντά μπροστά στο μικρόφωνο σε διάφορες ερωτήσεις. Μέσα από αυτή την τηλεοπτική «δημοκρατία», όπως μας έχει προκύψει, ο Μανιώτης βρίσκει την ευκαιρία να φέρει σε πρώτο πλάνο τον παραλογισμό της σύγχρονης κοινωνίας μας δίχως να παραβλέπει και τις εγχώριες ιδιαιτερότητές μας. Βασικός παρονομαστής, η ανάδειξη του μέσου ανθρώπου, όπως αυτός συνθλίβεται από το απρόσωπο κοινωνικοπολιτικό σύστημα της εποχής μας.

Ευγενία Φακίνου

Το τρένο των νεφών

Εκδόσεις: Καστανιώτης
Σελ.: 244

Ανακατεύοντας τις παραδόσεις, η Φακίνου επιχειρεί μια φιλόδοξη σύνθεση, όπου πραγματικότητα και μύθος, συνθέτουν ένα νέο μύθευμα. Το «Τρένο των νεφών», λοιπόν, είναι ένα τρένο που η κατασκευή του ξεκίνησε στην Αργεντινή το 1921 και ολοκληρώθηκε το 1928. Ο μύθος του «Κανένα» αλιεύεται από την Οδύσεια και η ανάμιξη τους είναι η διαδρομή ζωής που οδηγεί τον «Κανένα» στον Καθένα.

Σώτη Τριανταφύλλου Για την αγάπη της γεωμετρίας

Εκδόσεις: Πατάκης
Σελ.: 347

Ένα έξοχο πορτρέτο του μετεμφυλιακού ελληνισμού μέσα από την ιστορία μιας μεσοαστικής αριστερής οικογένειας που διαμένει στην καρδιά της πρωτεύ-

ουσας φιλοτεχνεί η Σώτη Τριανταφύλλου στο νέο της βιβλίο που πρόσφατα κυκλοφόρησε. Καθώς η νεαρή Ανατολή (η κεντρική ηρωίδα) διηγείται την ενηλικίωσή της στα χρόνια της δικτατορίας, υπαινίσσεται το πικρό χρονικό μιας χώρας που έμεινε για πάντα μικρή- για την ακρίβεια δεν ενηλικιώθηκε! Η εντιμότατη οικογένεια των Μποτσαραιών εκπροσωπεί σε όλο της το μεγαλείο τη σύγχρονη νεοελληνική υποκρισία, την ιδιότυπη ψυχοπάθειά της, την απύθμενή της μικρότητα, τον απροσμέτρητο επαρχιωτισμό και την ευτελή ιδιοσυγκρασία της.

Γιώργος Σκαμπαρδώνης Περιπολών περί πολλών τυρβάζω

Εκδόσεις: Πατάκης
Σελ.: 268

Ο Σκαμπαρδώνης με την περιπολούσα φαντασία του εν εγρηγόρσει κινούμενος, αυτοκινούμενος ή υπνώτων, παρατηρεί αυτό που εξέχει ανεπαίσθητως τη μικρή εμπλοκή της ραφής στο κουστούμι της καθημερινότητας. Έτσι, πολύ απλά, προσδίδει στην απλότητα ένα μεγαλείο, στη λεπτομέρεια ουσία, στο ακαριαίο συμβάν την περαιτέρω περιπέτειά του. Με τη ματιά του συγκροτεί μίαν απέραντη οικειότητα με το περιβάλλον του, καθώς επεμβαίνει στην αρχιτεκτονική του μέσα από την τέχνη της βιωματικής αφήγησης, φωτίζοντας τους πολύτιμους λίθους τιμαλφών εντυπώσεων που συνήθως δεν γίνονται αντηληπτοί διά γυμνού οφθαλμού.

Ιωάννα Καρυστιάνη Καιρός σκεπτικός

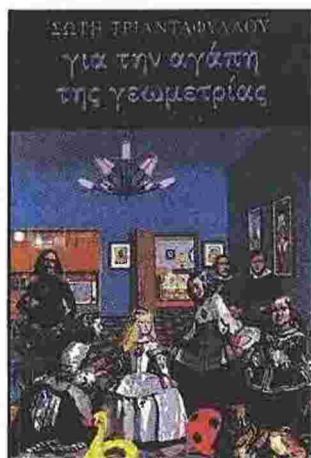
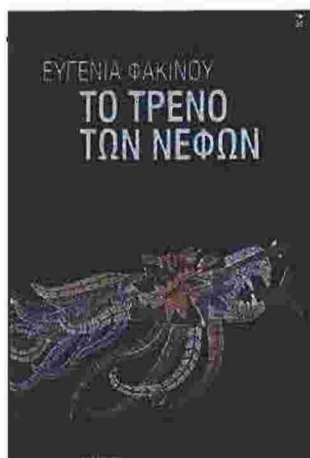
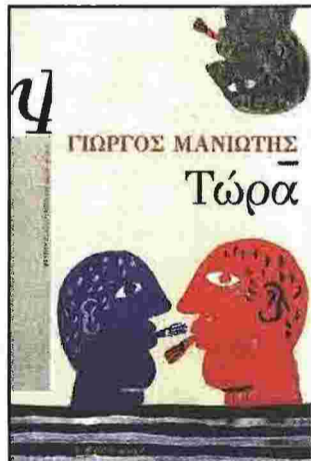
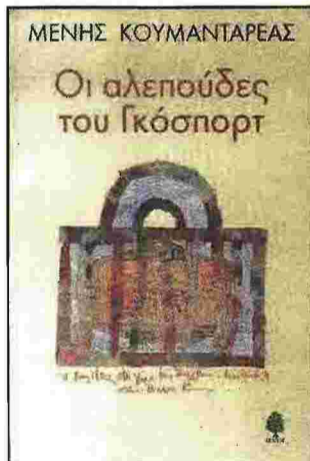
Εκδόσεις: Καστανιώτης
Σελ.: 208

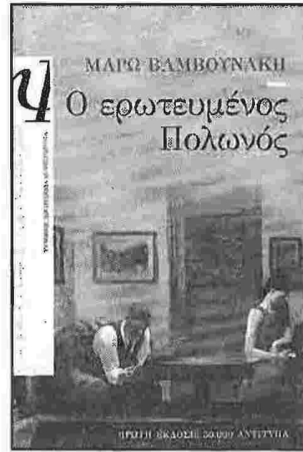
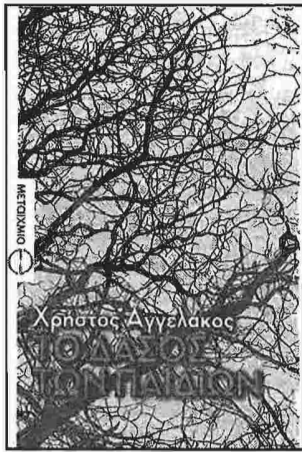
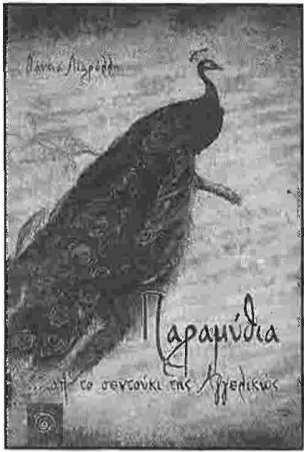
Στο τελευταίο της βιβλίο, το οποίο συγκροτούν εννιά διηγήματα, η Καρυστιάνη τοποθετεί μέσα στο περσινό χριστουγεννιάτικο τοπίο τους ήρωές της, ανθρώπους που τους ενώνουν τα βάσανα, τα αδιέξοδα και γενικώς μια μοίρα δυσσοίωνη που επιτείνεται διακριτικά από την περίφημη κρίση. Υπό τη σκέπη των πρόσφατων κοινωνικοοικονομικών γεγονότων, οι ήρωες κινούνται μέσα στους τόπους τους με τις προσωπικές τους αγωνίες να πρωταγωνιστούν. Αυτό που ενδυναμώνει τα χαρακτηριστικά τους είναι ο χρόνος, ένας χρόνος ηθικός, που τους προστατεύει από τη σκληρότητα του παρόντος.

Έρση Σωτηροπούλου Να νιώθεις μπλε, να ντύνεσαι κόκκινα

Εκδόσεις: Πατάκης
Σελ.: 131

Μέσα από αποκαλυπτικές λεπτομέρειες, περιστατικά που μοιάζουν περισσότερο τυχαία, από ό,τι είναι στην πραγματικότητα, η συγγραφέας κτίζει έναν κόσμο μικρό, που μεγαθύνεται ωστόσο από τη βαθύτητά του. Ικανή διηγηματογράφος, ξέρει να ξεχωρίζει το ελάχιστο, τις ακίδες της τρέχουσας ζωής, το σιωπηρό, την αδρανή εικόνα. Μια σειρά κωμικών και τραγικών διακριτικών επεισοδίων ζωής φωτίζουν εσωτερικούς μικρόκοσμους όπου κυριάρχουν εμβληματικά ανθρώπινες καταστάσεις, όπως η απουσία, η μοναξιά, η διάψευση, πάντα ωστόσο μέσα από τη λυτρωτική ρωγμή της ελπίδας.

Νάντια Λιαρέλλη
Παραμύθια... απ' το σεντούκι της Αγγελικώς

Εκδόσεις: Αιολίδα
Σελ.: 148

Από στόμα σε στόμα τα παραμύθια κάνουν μεγάλο δρόμο στην πραγματικότητα και στην φαντασία μας. Μας ξεκουράζουν, μας ψυχαγωγούν, μας κοιμίζουν και μας κάνουν να ονειρευόμαστε. Μαζί τους μεταφέρουν κόσμους ζωές ήθη έθιμα πολιτισμούς ολόκληρους και τους παραδίδουν στο παρόν σαν ένα ζωντανό σύνολο πολύχρωμων εντυπώσεων. Η συγγραφέας των παραμυθιών «απ' το σεντούκι της Αγγελικώς» Νάντια Λιαρέλλη παρέλαβε μια κληρονομιά προφορική που ταξίδεψε από τόπο σε τόπο για να φτάσει σήμερα να καταγραφεί σαν ένα ακόμα τεκμήριο ενός πολιτισμού που κινδυνεύει να αλλοιωθεί από το μέγεθος της παγκοσμιοποίησης.

Χρήστος Αγγελάκος
Το δάσος των παιδιών

Εκδόσεις: Μεταίχμιο
Σελ.: 245

Η Λουκία είναι το πρόσωπο μέσα από το οποίο ο χρόνος και η Ιστορία γίνονται ένας κόσμος ενιαίος και αδιαπέραστος που, όσο κι αν μεταβάλλεται, τίποτα δεν αλλάζει. Μόνο περιμένει υπομονετικά ώσπου να βουλιάξει μέσα στην ίδια του την ύπαρξη, αναλωμένος στη μελαγχολία ενός παρελθόντος που προδιέγραψε μια για πάντα το μέλλον. Το μυθιστόρημα του Αγγελάκου αποτελείται από ένα σπίτι, ένα δάσος, ένα πρόσωπο κι έναν εμφύλιο περασμένο, αλλά πάντα πανταχού παρόντα στην καθημερινότητα, στις σκέψεις, στον μέσα και έξω προσωπικό κόσμο της Λουκίας που τον κουβαλά στον χρόνο της σαν ένα μαρτύριο της μοίρας.

Εύα Στάμου
Εθισμός

Εκδόσεις: Μελάνι
Σελ.: 328

Απέχοντας από τις ηθιολογίες και υπονομεύοντας το δίπολο «καλοί» και «κακοί» ήρωες, το βιβλίο αποδίδει με τόλμη τις πιο λεπτές συναισθηματικές αποχρώσεις των βιωμάτων που κινούν τους κεντρικούς χαρακτήρες. Μια ιστορία για τις σωματικές και ψυχικές εξαρτήσεις, τα πάθη και τις εμμονές που διαμορφώνουν την ταυτότητά μας και καθορίζουν την επαφή μας με τους άλλους. Μια διεισδυτική απενοχοποιημένη ματιά στις άδηλες όψεις των προσωπικών μας σχέσεων.

Μάρω Βαμβουνάκη
Ο ερωτευμένος Πολωνός

Εκδόσεις: Ψυχογιός
Σελ.: 219

Μια διάσημη ηθοποιός του θεάτρου εξαφανίζεται λίγο πριν από την παράσταση όπου πρωταγωνιστεί. Οι έρευνες της αστυνομίας, των συγγενών, των τηλεοπτικών εκπομπών δεν οδηγούν πουθενά. Έχει αυτοκτονήσει; Τη δολοφόνησαν; Η μια τυχαία συνάντηση με έναν άντρα από την Πολωνία τη μεταμόρφωσε και τον ακολούθησε πολύ μακριά από τη ζωή που μέχρι τότε ζούσε; Η επιτυχία και ο βαθύς έρωτας, το ταλέντο και η θηλυκή φύση. «Η φανερή ιστορία» μιας γυναίκας που όλοι γνώριζαν και «η κρυφή ιστορία», η μυστική, που μόνο εκείνη και εκείνος ξέρουν. Δύο επίπεδα ύπαρξης που απομακρύνονται, το ένα πιο αληθινό από το άλλο.

Χρήστος Χαρτομασιδής
Είναι κάπου αλλού η γιορτή

Εκδόσεις: Τόπος
Σελ.: 229

Θεσσαλονίκη, Αμπελόκηποι, δεκαετία του '80. Οι δυτικές, οι λαϊκές συνοικίες. Τέσσερις νέοι αναζητούν τον δρόμο τους στη ζωή, μα βλέπουν πως «πάντα κάπου αλλού είναι η γιορτή». Εκεί που δεν έτυχε να γεννηθούν οι ίδιοι: στις λαμπερές λεωφόρους! Πέρα από τον Βαρδάρη! Εκεί που έτυχε να γεννηθούν οι «άλλοι» και όπου οι νεαροί από τα υποβαθμισμένα προάστια πηγαίνουν για να χαζέψουν την άλλη ζωή. Τη ζωή που δεν είναι η δική τους και όπου ένα ζευγάρι γυναικείες μπότες κοστίζει όσο το νοίκι μιας οικογένειας... Ο Χρήστος Χαρτομασιδής, με ειρωνεία και χιούμορ, ανατέμνει την ηθογραφία μιας ολόκληρης γενιάς ανθρώπων που είναι (ή αισθάνονται ότι είναι) «καταδικασμένοι» από ολόκληρη την κοινωνία.

Ζυράννα Ζατέλη
Ηδονή στον κρόταφο

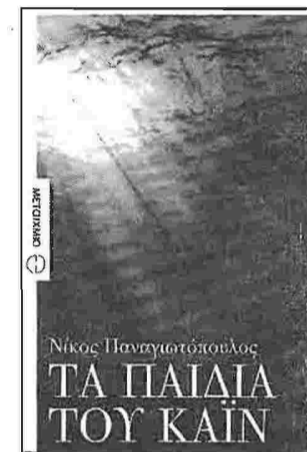
Εκδόσεις: Καστανιώτης
Σελ.: 155

Το βιβλίο αυτό της Ζατέλη διαβάζεται ως καλειδοσκοπική αφήγηση σε πρώτο πρόσωπο, σαν μια ασπρόμαυρη μυθοπλασία με πρωταγωνιστές όλους εκείνους τους απίθανους κατοίκους του ζατελικού κόσμου. Συγγραφείς και οδοιπόροι, γνώριμοι και άγνωστοι, πληθωρικές υπάρξεις και ευδαίμονες μελαγχολικοί, γραφομηχανές που δεν σωμαίνονται αλλά και τσιγάρα - θέλητρα - που αναβοσβήνουν σε κάθε σελίδα του βιβλίου, μαρτυρούν παράξενες συμπτώσεις, ιερές βλέςψεις, επιθυμίες ανεκπλήρωτες και γι' αυτό άφθαρτες. Σπαράγματα μιας εξομολόγησης που αναδίδει ομίχλη και σκιές σαν γνήσιο παραμύθι, με ιστορίες που γράφτηκαν στην πυρά και ενίοτε στη στάχτη της.

Νίκος Παναγιωτόπουλος
Τα παιδιά του Κάιν

Εκδόσεις: Μεταίχμιο
Σελ.: 400

Οι έφηβοι του '79 μεγάλωσαν. Σήμερα έχουν πατήσει τα πενήντα. Καλοζωισμένοι, καλοντυμένοι, καλλιεργημένοι, μάλλον ευκατάστατοι - μοιάζει να μην τους λείπει τίποτε. Τότε γιατί επιστρέφουν στην παρλιά; Τι περιμένουν να βρουν; Το τρίήμερο του Αγίου Πνεύματος δεν μπορεί παρά να αποτελεί απλώς ένα πρόσχημα, καθώς το Καινούργιο, από ψαροχώρι, έχει μεταμορφωθεί σ' ένα ακόμα άχαρο τουριστικό θέρετρο. Μια και τις ίδιες μέρες το χωριό φιλοξενεί ένα πανευρωπαϊκό σεμινάριο σεναρίου, ας το θέσουμε με όρους αστυνομικής ταινίας β' διαλογής: οι έφηβοι του '79 επιστρέφουν σαν τον δολοφόνο στον τόπο του εγκλήματος... Η ευδαιμονία των χρόνων που μεσολάβησαν δεν ήταν παρά στάχτη στα μάτια. Για να θολώσουν τα κίνητρα και να ξεχαστεί το θύμα...

Έχοντας κερδίσει την εμπιστοσύνη του εγχώριου κοινού οι Έλληνες συγγραφείς εν όψει των εορτών **συνωστίζονται** στις προθήκες των βιβλιοπωλείων